

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXVII, БРОЙ 01 (250) • 2017 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

В Я Р Н О С Т

Повечето хора разгласяват своята доброта, но кой може да намери верен човек?

(Притчи 20:6)

Повечето хора се препоръчват: "Аз мога по-добре да свиря на пиано, аз мога да свиря на барабани по-добре, да проповядвам по-добре и т.н.". Но Господ не гледа на нас според това, което можем да правим. Той поглежда от небето и търси вярност. Търси човек, който е верен, за да го извади оттам, където е, в бездействието си и да го постави на място, където трябва да практикува своята вярност и повишава своята квалификация. Когато човек прави нещо трябва да го прави добре. За да можем да служим на Бога трябва да се намери най-важната характеристика и тя е - Да сме верни! Това е най-трудно срещаната, най-дефицитната стока откъм черта на характера, която из-

гражда постоянство, твърдост и устойчивост.

Думата "вярност" в Стария завет е „амап" (aw-man) Има много значения: Говорене на истина; Постоянство. Думата има корен със следните значения: Да изгражда и да подкрепя; Да отглежда като ро-

дител или гледачка. Ние, за да сме родители трябва да сме верни в родителство си. Представете си майка или баща, който 3 месеца след раждането казва: "Омръзна ми, уморих се. Мислех, че детето ще порасне по-бързо и аз отново ще си ходя и прод. на стр. 2 ✍

✍️ прод. от стр. 1

ще си правя всичко, което съм си правил преди това". Ще остави ли бебето си?; Други значения: Да се покаже твърд или верен, да се доверява и да вярва, да бъде постоянен или тих; Да бъде истинен или определен - не се завлича, не ходи ту-тук, ту-там; Да бъде като дясна ръка.

ХАРАКТЕРИСТИКИ НА ВЕРНОСТТА:

1. Верността вярва: Ако не вярваш в една кауза, ако не вярваш на съпругата си, (съпруга си) ти не можеш да си верен. Ако не вярваш в това, което правиш верността ти ще бъде ограничена. Дори в работата ако не вярваш, че това, което правиш има значение, ако не вярваш, че ще ти платят заплатата, няма да покажеш вяност. И Авраам повярва в Господа; и Той му го вмени за правда". (Битие 15:6)

„И людете повярваха; и когато чуха, че Господ посетил израилтяните, и че погледна на неволята им, наведоха главите си и се поклониха.“ (Изход 4:31)

Зада се инициира вяност, трябва да повярваш в нещо. Първото необходимо условие е верността да действа, то е искрата. Верността вярва.

2. Верността говори истината (верността е истинна):

„И ми доведете най-младия си брат; така ще се докаже, че думите ви са истинни, и вие няма да умрете. И сториха така.“ (Битие 42:20)

Верността говори истината. Когато Господ казва "Истина, истина ти казвам", Той показва колко е верен. Колко е вярно Словото Му.

3. Верността се грижи

„Аз ли съм заченал всички тия люде? Или аз съм ги родил, та ми казваш: Носи ги в лоното си, както гледач-баща носи бозайничето, до земята, за която Си се клел на бащите им?“ (Числа 11:12)

Гледач-баща = думата за вяност.

Виждали ли сте баща (или дори майка), които да оставят кърмачето си на средата на пътя, защото им тежи. Никога! Но ако на място на кърмачето е купчина ненужни пред-

П-р Владимир и Борислава с децата си - Симеон, Мишел, Йоанна и тригодишният Емануил

мети, то при първата поява на умора, носещият товара ще се отърве от него.

При верността няма значение, колко си уморен, изтощен или колко си свеж. Това е част от теб. Детето трябва да го занесеш и заведеш от точка "А" до точка "Б". Ти даже не мислиш за това. Съвсем различно е, ако носиш една торба пръст и когато си преуморен може да я оставиш и да продължиш без нея. Но детето си няма да оставиш. Ако това е нашето отношение, нашето служение, като нещо което е родено от нас, при първата трудност няма да кажеш "Уморих се, оставям го". Но ще продължиш.

В Новия Завет, гръцката дума е „пистос“ и означава подобни неща.

Кой е, прочее, верният и разумен слуга, когото господарят му е поставил над домочадието си, за да им дава храна на време? Блажен е оня слуга, чийто господар, като си дойде, го намери, че прави така. Истина ви казвам, че ще го постави над целия си имот." (Матей 24:45-47)

Господ ни е поставил над нещо. Не е само за апостолите. Ние всички сме поставени над нещо, за което трябва да се грижим. Може да е за детето ти, за съпруга ти, за приятелите ти. Може да е за собствената ти душа. Верният и разумният слуга служи на Бога с постоянство

и на хората около себе си.

4. Верността към Божия дом е една от най-важните черти в очите на Бога

„Мириам и Аарон се възбунтуваха срещу Мойсей. Казаха: “Само чрез Мойсей ли говори Господ? Не говори ли чрез нас? Тогава Бог чу и ги извика тримата.”

Бог рече: „Но слугата Ми Мойсей не е така поставен, той, който е верен в целия Ми дом; с него Аз ще говоря уста с уста, ясно, а не загадъчно; и той ще гледа Господния Образ. Как, прочее, не се убояхте вие да говорите против слугата Ми Мойсея?“ (Числа 12:7-8)

Коя беше чертата, която Бог изкара като най-важна за Мойсей в неговото служение? Неговата вяност. От момента в който беше призван от Бога, независимо през каквото и да мина, заедно с израилтяните. Всичките атаки, всичките противоречия, смъртни опасности – Мойсей беше верен до край.

Дори и Иисус трябваше да се окаже верен. Не, че Бог не Му вярваше, трябваше да покаже пример. Верността е една от най-важните черти в очите на Бога.

ВЕРНОСТТА Е НАЙ-ВАЖНАТА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ВСЕКИ, КОЙТО СЛУЖИ НА БОГА. ТЯ Е ПО-

ВАЖНА ОТ СПОСОБНОСТИТЕ.

„Очите ми ще бъдат над верните на земята, за да живеят с Мене; Който ходи непорочен в пътя, той ще ми бъде служител.“ (Пс. 101:6)

Когато апостол Павел се сбогува с Тимотей неговия ученик и съработник той иска да се предаде делото на благовестието, на църковничеството, на служението на Бога. „И каквото си чул от мене при много свидетели, това предай на верни човеци, които да са способни и други да научат.“ (2 Тим. 2:2)

Ако искате да се ожените за някой много хубав човек - очите мудълбоки, ръцете му, гласът му омаен, остър ум като бръснач, дебел портфел, голяма банкова сметка. Той те обича и ти го обичаш. Но ти казва едно условие: „Виж, приятелко, ще се оженим, но три пъти седмично аз съм при друга.“ Колкото хубав и богат да е, щом е неверен, няма да го избереш за съпруг. По същия начин Господ избира своите съработници. Той знае сърцата ни. Ние избираме и се надяваме човека до нас да е верен. Вярваме, че той е верен. Но Господ знае какви сме ние. Знае дали сме верни. Въпреки това Той ни гласува доверие. Понякога си мисля, че Господ е голям добряк. Той призова Юда Симонов Искаротски. Прекара време с него, инвестира в него. Виждаше знаменията, виждаше чудесата. Нямаше лишение, не беше отделен или низвергнат. Не беше предателят от първия ден. Той получи цялото внимание, цялото апостолство, целия избор както Петър, Яков, Йоан и всички останали. Юда направи своя избор. Господ знаеше, че той ще направи този избор. Въпреки всичко му гласува доверие. Понякога не разбираме защо Бог гласува доверие на хора, на които ние не бихме гласували. Бог знае, че всеки човек има право на шанс затова да бъде приет, да бъде благословен, да му се даде равен шанс. Изборът е наш!

„Така всеки човек да ни счита за Христови служители и настойници на Божиите тайни. При туй, което тук се изисква от настойниците е, всеки да се намери верен.“ (1 Кор. 4:1-2)

Може да си или да не си най-добрият в това, което правиш, мо-

же да не си най-велик певец, най-добрият проповедник. Може да не си най-големият служител разпознат като име. Но това, което се изисква от теб и мен е да се намерим верни до край. Господ ще съди не по постигнатите резултати, а според верността на това което Той ни е поставил да бъдем. Дали си устоял до край.

Ние всички искаме повече в едно или друго отношение. И това е естествено да искаш нещо по-добро. Иначе няма да има никакъв стремеж към нещо по-добро или по-голямо. Господ казва: „Плодете се, размножавайте се, напълнете земята“. Не може да избягате от първото благословение на Бога. Размножавайте се означава уголемявайте се във всеки аспект. Разпростирайте се и разпространявайте се. Ако пренебрегваме малкото начало, малкото с което започваме не може да достигнем до голямо.

„Благодаря на Христа Исуса, нашия Господ, Който ми даде сила, че ме счете за верен и ме настани на службата.“ (1 Тим. 1:12)

5. Верността е толкова важна за служителя, защото тя е една от характеристиките на Бога

„Господ замина пред него и прогласи: Господ, Господ, Бог жалостив и милосърд, дълготърпелив, Който изобилва с милост и с верност, Който пази милост за хиляди поколения...“ (Изход 34:6-7)

Господ сложи в характеристиката Си Своята верност. Затова Бог държи на верността. Затова Той държи на милостта и любовта помежду ни. На верността от начало до край.

„Затова трябваше да се оприличи във всичко на братята Си, за да бъде милостив и верен първосвещеник в отношение към Бога, за да извърши умилостивение за греховете на людето.“ (Евреи 2:17)

„Вярно е това слово: Защото ако сме умрели с Него, то ще и да живеем с Него; Ако устоим, то ще и да царуваме с Него. Ако се отричаме от Него, и Той ще се отрече от нас.“ (2 Тим. 2:11-13)

Ако сме неверни, Той верен остава; защото не може да се отрече

от Себе Си.

Господ е верен!

„Понеже, ако някои бяха без вяра, що от това? Тяхното неверие ще унищожи ли Божията вяроност? Да не бъде! Но Бог нека бъде признат за верен, а всеки човек лъжлив, според както е писано: За да се оправдаеш в думите Си. И да победиш, когато се съдиш“. (Римляни 3:3-4)

Иисус е добър и винаги верен! Да Му позволим да работи в нас, за да извърши делото си до край. Но Господ ще ни утвърди и опази от лукавия. Да изградиме заедно с Него. Да имаме родителска грижа. Да се покажем твърди и верни. Да се доверяваме, да вярваме. Да бъдем истинни. Да вярваме. Да говорим истината. Да се грижим един за друг. И ще бъдем благословени във всичко!

П-р Владимир Владимиров**БОЖИЕ ДЕТЕ**

Как хубаво е да си Божие дете!
На Неговото рамо като агне,
Светът не може в примка да те оплете
И твоят дух във немощ да изпадне!

Как хубаво е в ежедневни грижи,
Най-Силния да знаеш, с теб е Той!
Когато Вечната любов живота движи,
Не ще потънеш във житейския порой!

Какво ли мога да Ти дам в отплата?
За Теб ще пея с радостно сърце!
В прослава Твоя да ехти земята!
Така е хубаво във Твоите ръце!

Йорданка Николова

ПЪТУВАНЕ ДО ЛОНДОН

В началото на месец февруари тази година имахме възможност цялото семейство да посетим Лондон. От много време имахме покана от нашите приятели Боби и Лили. Бог ни подари тази визита на цената на един билет да пътуваме всички. Невероятно финансово благословение! Когато пристигнахме, времето беше студено и дъждовно. С вяра си бяхме вземем слънчевите очила и с молитва си поръчахме хубаво време. Господ чу нашата молба и времето се оправи. Изгря слънце и направихме чудесна разходка из Лондон с нашите домакини, които ни показаха забележителности. Вместо на обичайния английски дъжд, всеки ден се радвахме на хубаво време през целия престой.

*Благославяме
всички бълга-
ри, живеещи в
Англия!
Велики са дела-
та на Господа,
достойни за
възхищение от
всички, които
Го обичат.
Господ е щедър
и милостив!*

В неделя посетихме Българската църква в Лондон, която се намира в центъра на града. Мишел и Мони се включиха в хвалението. Божието присъствие слезе с голяма сила по време на песните. Пастор Владо проповядва. Имаше и други гости, които споделяха свидетелства и Слово Божие. Прекрасно време на молитви и общение в присъствието на Святия Божий Дух.

↪ прод. от стр. 5

В следващия ден имахме разходка в Лондон да разгледаме забележителностите. Оказа се, че

има визита на Израелския премиер, Бенджамин Натаниахо. Когато разбрахме, не знаехме в коя част на центъра ще мине. Изведнъж

пред нас полицаите спряха движението и имахме възможност да видим целия кордон на делегацията. В този ден се празнуваше и 65 години от коронасването на кралица-та. Имаше специален парад, и ние бяхме в точното време на точното място, за да видим всичко това.

Много благодарим на Боби и Лили за невероятното време, което имахме заедно и цялата грижа и любов. Благодарим на пастор Димитър Буюклиев за възможността да послужим на Бога заедно.

Господ е с нас и благославя всичко, което вършим. Той вижда нашето сърдечно желание и ни дава блага. Доверете се всеки ден на Исус Христос да ви води, пази и дарява с Неговите милости. Имайте вяра в Бога!

„А Бог на надеждата да ви изпълни с пълна радост и мир във вярването, тъй щото чрез силата на Светия Дух да се премножава надеждата ви.“

(Римляни 15:13)

Своите впечатления сподели Борислава Владимирова

СПАСЕН ЖИВОТ С ЧУДО ОТ БОГА

През есента племенникът ми Росен се разболя. Кракът му се поду, почервения вдигна 40 градуса температура. Приеха го за лечение във Военна болница. Направиха му пълни изследвания и лекарите започнаха лечението. Той е млад и силен мъж и вярвахме, че ще се пребори с болестта. Но подобрението не идваше. Напротив – кракът му стана черен и в продължение на 20 дни поддържаше 40 градуса температура. Няколко професора го лекуваха с три силни антибиотика, но положението ставаше все по-зле. Диагнозата беше стафилококова инфекция. Лекарите извикаха родителите и им казаха: „Направихме всичко по силите си. Не можем да му помогнем. Отива си.“

Зет ми плачеше и нареждаше: „Загубвам единственото си дете, а не мога да му помогна!“

Всички бяхме съкрушени. Отидох на работа - нощна смяна. Аз съм медицински работник и знаех добре какво значи тази диагноза. Беше ми

много тежко и започнах през сълзи усърдно да се моля. В един момент Святият Дух ми проговори чрез мисъл: „Иисусовата кръв лекува крака на Росен“. Почувствах, че Бог взема в Свои ръце лечението на Росен, и започва подобрение.

Още на следващия ден следобед температурата спадна. Междувременно сестра ми Бойка беше се обадила на пастор Трендафил от Димитровград. Той участваше в Молитвена конференция в църквата „Дом на радост“ в Люлин. Имаше гости от страната и силни молители от чужбина. Отидохме на свиждане. С нас беше пастор Трендафил. Бавно, с мъка Росен дойде при нас на двора. Там се молихме и пасторът го помаза с масло. Вярвахме, че както пише в Библията, Росен е излекуван в раните на Исуса. С всеки изминат ден той ставаше по-добре. Кракът стана нормален и го изписаха. Не мога да изкажа благодарността ни към Господа. Междувременно давахме болнич-

ни на работодателя частник. Той ги приемаше и когато Росен можеше вече да започне работа, неочаквано го уволни. Не бил сигурен дали болничните не са фалшиви! Трябваше да преживеем и това изпитание. Молихме се и Росен си намери нова работа. Слава на Нашия Господ Исус – сила на живота ни!

Сестра Юлия, град Баня

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

**Можете да се обадите за
молитва и съвети
на следния телефон:**

02/ 9973307

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

ПОЧИТАЙ БАЩА СИ И МАЙКА СИ, ЗА ДА ВИДИШ ДОБРИ И ДЪЛГИ ДНИ НА ЗЕМЯТА!

Една заминаваща си от този свят майка шепти със сетни сили: „Господи, дай ми тази последна милост - да видя моя син преди да склопя очи!“ Тази майка е останала сама в малкия провинциален град.

Единственият ѝ жив син, инженер в едно строително предприятие, живее в София, но постоянно е на път по обектите. Здравчът не спуска над земята. Работният ден на инженера е приключил. Той може да се прибере по най-късия път в ергенската си стая, но тази вечер няма желание да бърза.

Когато минава край един от големите жилищни блокове, чува гласа на едно момиченце, което извиква: „Мамо! Мамо!“ От високите етажи се обажда млада жена и дава някакво нареждане. Инженерът повдига поглед. На балкона до младата майка той вижда и една „стара майка“. Някаква предупредителна тръпка премина през тялото и душата му. В мисълта му се налага

образът на неговата майка. Преминува от улица в улица, но безпокойството му се увеличава. Какво става с мен? - пита се в безмълвие той. Защо от родния град скоро не са се обаждали? Защо напоследък толкова рядко пишат? Защо не отговориха на последното ми писмо? Какво крият? Какво замълчават?

Вълнението на сина прераста в тревога и той се отправя бързо към най-близката телефонна станция. Има някаква повреда по линията. Не успява да се свърже. Последният обилен сняг е изпокъсал жици и до следващия ден не може да получи връзка. Тогава, без сам да разбира, той вече крачи към гарата.

Пристига в полунощ. Похлопва на близките си - непосредствено до техния дом, които „наглеждат“ старата му майка. „Вуйчо, аз съм, Марин - обажда се той на мъжа, който му отваря. - Какво става с мама?“ „Защо, какво става? - пита вуй-

чото. - Ти от кого и какво си научил?“ „От никого нищо. Но зная, че при мама нещо не е в ред. Имам някаква вътрешна тревога. Защо мълчиш?“ „Болна е твоята майка. Залежа се милата...“ „А защо не ми се обади?“ „Тя не позволяваше. Не искала да те тревожи.“ „Жива ли е още? Или съм дошъл късно?“ „Още диша, макар и слабо... Направихме, чедо, каквото можаме. Но на мен ми се струва, че те чака. Устните ѝ все нещо нашепват.“

Синът повече не слуша. С няколко големи крачки, той се озовава в бащината къща. Лекото отваря вратата, където майка му доизживява последните си часове.

Приближава до леглото ѝ... Чува едва доловимия шепот: „Кой ти каза, сине, че си отивам? Че прочите ми искат да те зърнат за последен път?“ „Бог, мамо... Ти моли ли се?“ „Молих се... Ти дойде... Благодаря Ти, Господи, че чуваш молитвите на майките!“

КАКВИ ПЛОДОВЕ ДАВАШ?

А сега, драги читателю, си представи, че си едно дърво, което е предназначено да дава плод. Нека да въведем две основни определения. Научната дефиниция за плод е следната: генеративен (размножителен) орган, който осигурява предпазването и разпространението на семената.

Семе-генеративен орган, който предпазва и разпространява зариодиша и осигурява изхранването му в началните етапи от неговото развитие.

Но какво представлява нашият плод и съответно семето в него? Плодът е символ на нашата същност, нашите дела. Семето е нашата вяра, ДНК-то ни като християни. Във вярата ни се съдържа информацията какво дърво сме и какви плодове ще даваме. Но каква е целта да даваме плод? Да разпрос-

траним генетичния ни материал, тоест да предадем вярата ни на останалите.

Да си признаем, всеки ден се сблъскваме с хора с предразсъдъци към вярата и по-точно към всяка една християнска общност различна от православната. Наричани сме с различни епитети, особено ориентирани към психическото ни състояние. Има моменти, в които

се питаме: "Как мога да докосна такъв човек?" **Както вече споменахме, плодовете са нашите дела (това, което е видно за останалите).** За да посадим правилно семките си, първо трябва да бъде консумиран нашия плод. **Хората ще бъдат отворени към вярата, ако им хареса плодът, т.е. нашето отношение към тях.** Когато човек има достъп до твоята същност и разбере начина, по който разсъждаваш, какви принципи имаш и види отражението на Божията любов в теб, чак тогава може да приеме това, което си и семената, които носиш.

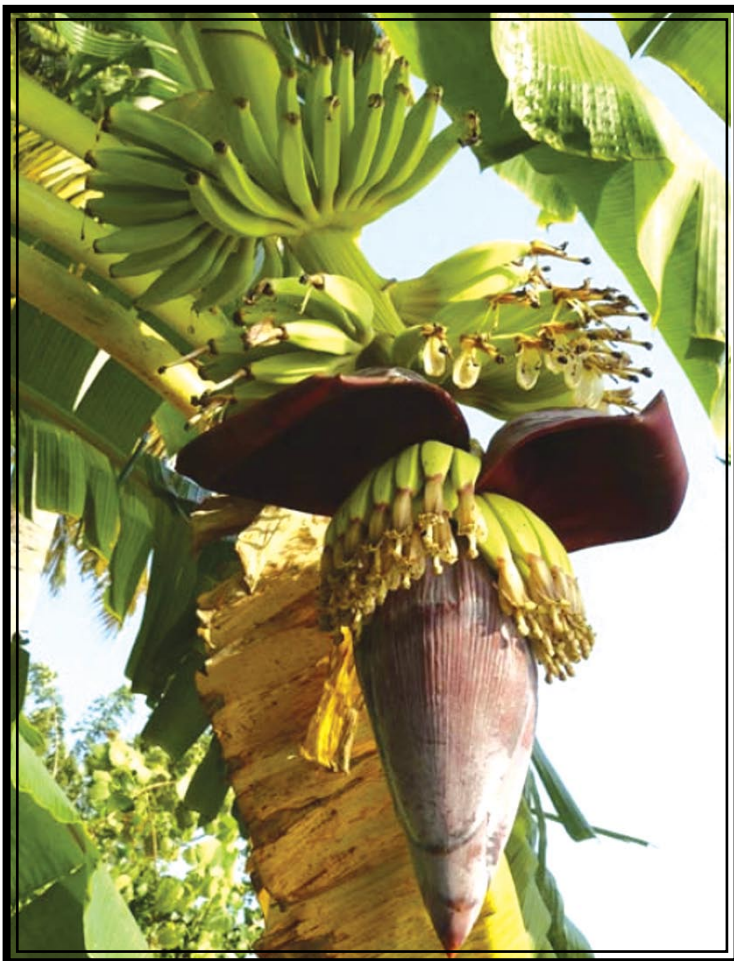
"Ако някой брат или някоя сестра са голи и останали без ежедневна храна и някой от вас им каже: Идете си с мир, стоплете се и се нахранете! – а не им дадете потребното за тялото, каква полза? Така и вярата, ако няма дела, сама

НИЕ СМЕ МЛАДОТО ПОКОЛЕНИЕ, КОЕТО ИСКА СЪЖИВЛЕНИЕ В БЪЛГАРИЯ!
ЗАЕДНО С МЛАДЕЖИ ОТ ЦЯЛАТА СТРАНА И ЧУЖБИНА СЛУЖИМ В ЕДИНСТВО
НА БОГА

ЗАПОВЯДАЙТЕ
МЛАДЕЖКО
СЪБОТА
ОТ 17:30 ЧАСА

ПОКОЛЕНИЕ
на СЪЖИВЛЕНИЕ
— БЪЛГАРИЯ

“Или направете дървото добро, и плода му добър; или направете дървото лошо, и плода му лош; защото от плода се познава дървото...”

Добрният човек от доброто си съкровище изважда добри неща; а злият човек от злото си съкровище изважда зли неща.”

(Матей 12:33, 35)

13:18-23) се говори за различните видове почва, сърцето на човека. Спрямо нея посетите семената се развиват или умират. Бог играе ролята на сеячът, Той е този, който

щото, отделени от Мен, не можете да направите нищо. Ако някой не стои в Мен, той бива изхвърлен навън като пръчка и изсъхва; и ги събират и ги хвърлят в огъня, и те изгарят. Ако стоите в Мен и думите Ми стоят във вас, искайте, каквото и да желаете, и ще ви бъде. В това се прославя Моят Отец – да принасят много плод; и ще бъдете Мои ученици.”

(Йоан 15:1-8)

по себе си е мъртва. Но някой ще каже: Ти имаш вяра, а пък аз имам дела. Ако можеш, покажи ми вярата си без дела, и аз ще ти покажа вярата си от моите дела! Ти вярваш, че Бог е един. Добре правиш – и демоните вярват и треперят. Обаче искаш ли да познаеш, о, суетни човече, че вярата без дела е мъртва? Авраам, нашият баща, не се ли оправда чрез дела, като принесе сина си Исаак на жертвеника? Ти виждаш, че вярата действаше заедно с неговите дела и че чрез делата вярата стана съвършена. И се изпълни писанието, което казва: Авраам повярва в Бога и това му се счете за правда, и беше наречен Божий приятел. Виждате, че човек се оправдава чрез дела, а не само чрез вяра. Така също и блудницата Раав не се ли оправда чрез дела, като прие пратениците и ги изпрати по друг път? Защото, както тялото без дух е мъртво, така и вярата без дела е мъртва.”

(Яков 2:15-26)

В Притчата за сеяча (Матей 13:1-8) и нейното тълкуване (Матей

разпръсна “първите” семена.

Някои бяха задушени, други нямаха корен. Трети обаче поникнаха и дадоха плод, който със своите семена попада отново в почвата и дава ново растение, нов живот. Ние сме растенията, които са поникнали в следствие на други такива и чрез нас ще поникват други растения. Ако ние сме една нива, Бог е Този, който се грижи за растенията и следи реколтата.

С какво се различава ДНК-то на нашето семе?... Добродетели (2 Петрово 1-8). Те трябва да бъдат в основата на нашата вяра.

“Аз съм истинската лоза и Моят Отец е лозарят. Всяка пръчка в Мен, която не дава плод, Той я маха; и всяка, която дава плод, я очиства, за да дава повече плод. Вие сте вече чисти заради словото, което ви говорих. Стойте в Мен, и аз – във вас. Както пръчката не може да даде плод от само себе си, ако не стои на лозата, така и вие не можете, ако не стоите в Мен. аз съм лозата, вие сте пръчките; който стои в Мен и аз – в него, той дава много плод; за-

Тук християнската общност е представена като едно цяло. Лозата е основата Иисус и от нея тръгват пръчките (Ние), тя е която ни дава енергия за живот и развитие, а лозарят (Бог) очаква от нас да даваме плод.

Като един мъдър земеделец Той ще отреже и изхвърли пръчките, които не дават плод поради факта, че те използват енергия и хранителни вещества и същевременно не продуцират нищо, естествено е, че е по-добре да се пренасочи тази енергия към плодоносна пръчка.

Нека като християни да не забравяме кое е най-важното и да не позволяваме различни неща от ежедневието ни да изместят фокуса ни от него. Да бъдем здраво вкоренени дървета, даващи сладки плодове и най-вече да носим правилното ДНК в нашето семе.

Не трябва да се водим по стереотипите, заложенни в обществото, а точно обратното - да бъдем промяната за едно по-добро бъдеще.

Автор: Плодоносно Дърво като теб

ЖИВЕЕМ ЛИ В ИСТИНА И ЛЮБОВ?

Апостол Йоан пише своето Второ послание около 90 г. след Христа. Той поучава колко е важно християните да се обичат един друг. Да обичаш означава да се подчиняваш на Божиите заповеди, а те от своя страна ни казват да живеем живот, изпълнен с любов. Йоан отново набляга на доктрината, че Иисус е Божий Син – както Бог, така и човек. Християните не трябва да имат нищо общо с онези, които учат, че Иисус не е Божий Син.

Кой е апостол Йоан? Любим ученик на Иисус, най-младият. Единствен той от апостолите, които умират мъченически, доживява до дълбока старост.

Заточен на остров Патмос, намиращ се в Средиземно море, той пише последната книга в Библията, озаглавена „Откровението на апостол Йоан“. Думата „откровение“ означава „снемане на покривалото“, на гръцки – *arokalipsus*, или разбулване на истинската Христова Слава и на някои бъдещи събития.

След като е освободен от заточение на над 90 годишна възраст, живее в Ефес. Там служи до края на живота си, като са го носели на ръце, защото не можел да ходи.

„Благодат, милост, мир да бъдат с нас от Бога Отца и от Господа Иисуса Христа, Сина на Отца в истина и любов.“ (II Йоан 1:3)

Коя е тази истина, която пребъдва в нас и ще бъде с нас до века? Това е истината, че Иисус Христос е Божий Син. Да направим правилния избор като Го приемем за личен Господ и Спасител.

„А на онези, които Го приеха, даде право да станат Божи ча-

*Презвитер Петър Асенов
със съпругата си Цветелина
- служители в църквата
„Дом на радост“ - гр. Божурище*

да. Тоест на тези, които вярват в Неговото име.“ (Ев. Йоан 11:12)

Всеки има шанс да бъде спасен, да има мир с Бога. Душата е безсмъртна.

„Божият дар е вечен живот чрез Иисуса Христа.“ Бог е добър и щедър и милостив към всички хора – добри и зли.

Какво значи „Благодат“?

Незаслужена милост. Милостта тържествува над Божия съд. Да си прощаваме, да си оправяме взаимоотношенията. Да си казваме нещата честно, открито. Не може да си прощаваме само веднъж в годината!

„Ако кажем, че нямаме грях, лъжем себе си и истината не е в нас. Ако изповядаме греховете си, Той е

верен и праведен да ни очисти от всяка неправда.“ Не може да мразиш брата си, когото виждаш, а да казваш, че любиш Бога, Когото не виждаш. Да живеем в истината, а в Божията любов – дар на Светия Дух.

Да обичаме ближния, както себе си. Не на думи, а на дело и в действителност.

„Ако някой, който има световните блага, вижда брата си в нужда, а заключи сърцето си от него, как ще пребъдва в него Божията любов?“

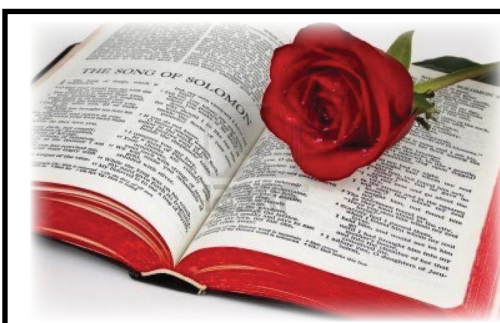
(I Йоан 3:17)

„И Неговата заповед е това: да вярваме в името на Сина Му Иисуса Христа и да любим един другия, както ни е заповядал. И който пази Неговите заповеди, пребъдва в Бога и Бог в него; и по това познаваме, че Той пребъдва в нас по Духа, който ни е дал.“ (I Йоан 3:23, 24)

Днес има религии, които не приемат Иисус като Божий Син и Спасител. Те го приемат само като велик учител и пророк. Така се започава Божието Слово. В Библията ясно пише, че няма друго име, освен името Иисус Христос, чрез което хората да намерят прощение на греховете и вечен живот. Иисус дойде да потърси и да спаси погиналото.

„Защото Бог толкова възлюби света, че даде своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот.“ (Ев. Йоан 3:16)

„Защото много измамници влязоха в света, които не изповядват идването на Помазаника Спасител в плът. Такъв човек е измамник и антихрист. Пазете се да не изгубите онова, което сте изработили, а да получите пълна награда. Който престъпва Христовото учение и не пребъдва в Него, няма и Отца и Сина. Ако някой дойде при вас и не носи това учение, недейте го приема въщи и не го поздравявайте. Защото, който го поздравява, става участник в неговите зли дела.“ (II Йоан 1:8-11)

Да изработваме със страх и трепет спасението си и да устоим докрай, за да царуваме вечно с Господа Иисуса. Да живеем в истина и любов.

*Божият Син Иисус казва:
“Аз съм добрият Пастир.
Добрият пастир дава жи-
вота си за овците.
Моите овце слушат гласа
Ми и Аз ги познавам и те
Ме следват.*

***И Аз им давам вечен жи-
вот; и те никога няма да
загинат и никой няма да
ги грабне от ръката Ми.
Аз и Отец сме едно.”***

(Ев. Йоан 10: 11, 27, 28, 30)

МОЛИТВА, ИСКАНЕ, ПО И ДАВАНЕ

Молитвата! Това е духовна опитност, дълбока като човешката душа и безкрайна като вселената. Тя е за душата това, което е въздухът за тялото. Стълбицата от земята до небето. **Молитвата - това е общуване с Бога в любов.** Връзката, контактът между човека и Бога става чрез молитвената мисъл - молитвата. Бог, това е Онзи Дух на безкраен живот, Който се проявява във всичко и чрез всичко. Бог, това е първоизточникът на всяка сила, светлина, любов, доброта, мир и всички материални неща.

Молитвата може да бъде хвалебно-благодарствен химн към Бога или тих, доверчив разговор на човешката душа с Бога. Може да бъде искане, прошение или само сподявен вопъл на сърцето. Може да бъде гласна или в пълно безмълвие.

“Душата ми се моли, дете, душата ми се моли” - казва Яворов. А има и “застъпническа молитва” - когато се молим за нуждите на другите хора. “Под небесата стене душата, боли... Имам видение: Там на колене, някой молитва за мене реди.”

Защо понякога небето е затворено за нашите молитви? Ето, Давид с наболяла душа пита: “Боже мой, защо Си ме оставил?... Викам

денем, но не отговаряш и нощем, и нямам отдиш.” Господи, защо не отговаряш? - питат хиляди и хиляди души. Много често идваме при Бога натежали от всекидневието. Нарездаме слова и си мислим, че се молим, а нашата мисъл не може напълно да се освободи от дребните грижи и съображения. Ще чуе ли Бог такава молитва? Често в молитвите си не се ли губим в излишна словоохотливост? Понякога не даваме ли ултиматум на Бога - Господи, направи това и това и то точно така, както ни трябва и както ние разбираме. Нерядко нашата молитва е молитвата на фарисея - горда молитва, суетна молитва. Ще чуе ли Бог такова моление? А има молитви, които отварят Небето!

Ние искаме и само искаме от Бога. И в това искане забравяме, че има и нещо друго. “Ако пребъдват във вас - искайте...” А само искане не може. Универсален закон е, че щом желаем да постигнем нещо в живота, трябва да положим усилия за това. Лекар не се става само с молитва, а и чрез труд, чрез време, сили, безсънни нощи, тежки изпитни сесии. Трябва да изгорят нашите дребни сметки и лични амбиции, нашата гордост, нашият его-

изъм. Огънят на Светия Дух трябва да извиси нашата мисъл, да я освободи от земността, за да може нашето молитвено общуване с Бога да бъде в пълнота. Или това означава, преди да поискаме нещо от Бога, трябва да сме готови да пожертваме да дадем нещо от себе си в името на Бога. Да не ни омръзва да вършим добри дела. Да жертваме щедро от нашите финанси за делото Божие.

Всеки ден да се стремим да изпълняваме **Великото поръчение**, дадено ни от Господа Иисуса: “Даде ми се всяка власт на небето и на земята. И така, идете, научете всичките народи, и ги кръщавайте в името на Отца и Сина, и Светия Дух, както ги учите да пазят всичко, което съм ви заповядал. И, ето, Аз съм с вас през всички дни до свършека на света. Амин.”

Молитва за спасение:
“Господи Иисусе, покаявам се за моите грехове и Те моля да ми ги простиш. Приемам Те за мой Господ и Спасител.

Ръководи ме чрез Светия Дух. Благослови ме, Господи, с целия ми дом. Благодаря Ти. Амин.”

РАЗКАЗ ЗА ЖЕНАТА, КОЯТО ИМАЛА ГОЛЯМА ВЯРА

Веднъж, заедно със Своите ученици, Исус дошъл в страна, където никой не Го познавал. Той не бил ходил по-рано там и сега можел малко да си почине. Но една сутрин, когато Исус излязъл от къщата и спокойно тръгнал по пътя, някаква непозната жена Го последвала. Отначало тя вървяла мълчаливо и Той дори не я забелязал. Но след известно време жената повикала Исуса. „Господи! Сине Давидов! Смили се над мен! Моята дъщеря е тежко болна. Лекарите не знаят как да я лекуват и само Ти можеш да й помогнеш.“ Учениците на Исуса, които вървели редом с Него, много се учудили: „Откъде тази жена знае за Исуса? Може би някога е била в Израил и там Го е виждала?“ Исус, без нищо да

каже, вървял напред, а жената непрестанно Го молела да й помогне. Нейните думи се чували по цялата улица и това огорчавало Исусовите ученици. Предишния ден те можели спокойно да се движат, тихо да разговарят помежду си, а сега, като чували думите на жената, жителите на града започнали да се стичат от всички страни, за да видят кой е дошъл. „Защо Исус

не й помогне? Тогава тя би си отишла и ние спокойно бихме продължили пътя си“ - питали се учениците.

Учениците отново забравили, че Исус винаги искал първо да се убеди доколко силна е вярата в Него на онзи, който Го моли. И този път Му било нужно да разбере жената наистина ли вярва, че Той може да спаси дъщеря й, или

просто търси някаква помощ.

Исус внезапно спрял. Жената веднага паднала пред Него на колене и казала: „Господи, помогни ми!“ „Аз не мога да ти помогна - отговорил Исус. - Та ти не си еврейка. Аз съм дошъл, за да помагам на евреите. Не е хубаво да се взема хляб от децата и да се хвърля на кучетата.“

Жената разбрала какво иска да каже Исус. Разбрала, че евреите, на които помага, Той наричал още деца. А говорейки за кучетата, Исус си представял всички останали, т.е. невярващите в Бога. Но жената вярвала в Него и затова му казала: „Господи, но и кучетата ядат трошите, които падат от масата на стопаните.“ Жената била права: кучетата винаги получават парче хляб, когато

и стопаните ядат. Затова Исус казал: „Жено! Велика е твоята вяра. Нека се сбъдне онова, за което Ме молиш. Върви си вкъщи, дъщеря ти е здрава.“

Жената побързала за вкъщи, когато се втурнала в дома си, видяла, че дъщеря й е съвсем здрава. Това станало, защото жената вярвала в Исуса и вярвайки, Го молела за помощ.

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2017 година

**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (заг Била)
вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
в Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от
волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, гр. София
ул. „Гогол“ 18-20
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428
Предпечатна подготовка
ТЕМТО ЕООД, www.temto.eu

Вестник **Божието Слово**
във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106

Цена: 3,60 за една година

Зарадвай приятел и го абонирай!

ОЧАКВАЙТЕ през 2017 година:

- нова визия
- повече материали
- 12 страници
- 6 пъти в годината
- за големите християнски празници
- допълнителни страници